

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 lutego 1991 r.

w sprawie umarzania, rozkładania na raty i odraczania terminu spłaty należności sądowych,

Na podstawie art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110, z 1982 r. Nr 31, poz. 215 i z 1991 r. Nr 22, poz. 93) oraz art. 175 § 2 i art. 212 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy następujących należności Skarbu Państwa:

- 1) nie uiszczonych kosztów sądowych orzeczonych w postępowaniu cywilnym i karnym oraz nie uiszczonych grzywien orzeczonych w postępowaniu cywilnym — w zakresie umarzania, rozkładania na raty i odraczania terminu spłaty,
 - 2) nie uiszczonych grzywien w wysokości do 500.000 zł i pieniężnych kar porządkowych orzeczonych w postępowaniu karnym — w zakresie ich umarzania,
- zwanych dalej „należnościami sądowymi”.

§ 2. 1. Zapłata należności sądowych, o których mowa w § 1 pkt 1, może być na wniosek dłużnika rozłożona na raty lub spłata ich odroczone na okres do dwóch lat, a w wyjątkowych wypadkach na okres do trzech lat, jeżeli natychmiastowe ściągnięcie tych należności byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami lub groziłoby dłużnikowi zbyt ciężkimi skutkami.

2. Niezapłacenie którejkolwiek raty w terminie powoduje natychmiastową wymagalność pozostałej części należności.

3. Rozłożenie na raty lub odroczenie terminu spłaty może być cofnięte w razie stwierdzenia, że uiszczenie należności sądowych może nastąpić we wcześniejszym terminie.

Dziennik Ustaw Nr 25

— 354 —

Poz. 102

- 3) jeżeli należność przewyższa 10.000.000 zł — Minister Sprawiedliwości.

3. Przewidziane w ust. 1 i 2 uprawnienia prezesa sądu wojewódzkiego przysługują również kierownikowi ośrodka zamiejscowego tego sądu, uprawnienia zaś prezesa sądu rejonowego — przewodniczącemu wydziału zamiejscowego sądu rejonowego.

4. O umorzeniu należności sądowych orzeczonych w postępowaniu przed sądami wojсковymi rozstrzyga ostatecznie:

- 1) jeżeli należność nie wynosi więcej niż 10.000.000 zł — szef sądu właściwego do ściągania należności,
- 2) jeżeli należność przewyższa 10.000.000 zł — Prezes Izby Wojskowej Sądu Najwyższego.

§ 6. O rozłożeniu na raty, odroczeniu i umorzeniu należności orzeczonych w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym decyduje Prezes tego Sądu.

§ 7. 1. Wnioski o rozłożenie na raty, odroczenie terminu spłaty lub umorzenie należności sądowych wnosi się do prezesa lub szefa sądu właściwego do ściągania należności.

4. Zapłata sumy niższej niż 50.000 zł nie może być rozłożona na raty.

§ 3. Należności sądowe mogą być umorzone na wniosek dłużnika w części lub w całości, jeżeli wykaze należycie, że ze względu na swoją sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów nie jest w stanie ich uiścić, a ściągnięcie należności pociągnęłoby dla dłużnika lub jego rodziny zbyt ciężkie skutki.

§ 4. Należności sądowe mogą być umorzone z urzędu w części lub w całości, jeżeli:

- 1) egzekucja ich była bezskuteczna i ponowne jej wszczęcie w czasie późniejszym byłoby bezcelowe,
- 2) wszczęcie egzekucji okazało się niemożliwe albo byłoby bezcelowe wobec stwierdzenia, że suma uzyskana z egzekucji nie pokryłaby kosztów egzekucyjnych.

§ 5. 1. O rozłożeniu na raty i odroczeniu terminu spłaty należności sądowych orzeczonych w postępowaniu przed sądami powszechnymi, sądami wojсковymi oraz przed Sądem Najwyższym, z wyjątkowej Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, rozstrzyga ostatecznie prezes lub szef sądu właściwego do ściągania należności.

2. O umorzeniu należności sądowych orzeczonych w postępowaniu przed sądami powszechnymi rozstrzyga ostatecznie:

- 1) jeżeli należność nie wynosi więcej niż 1.000.000 zł — prezes sądu właściwego do ściągania należności,
- 2) jeżeli należność przewyższa 1.000.000 zł, lecz nie wynosi więcej niż 10.000.000 zł — prezes sądu wojewódzkiego.

2. W razie wystąpienia okoliczności dających podstawę do wszczęcia postępowania o umorzenie należności sądowych z urzędu, prezes lub szef sądu, jeżeli sam nie jest uprawniony do wydania zarządzenia, przedstawia wniosek wraz z uzasadnieniem organowi właściwemu.

3. Po rozpoznaniu wniosku o rozłożenie na raty, odroczenie lub umorzenie należności sądowych, prezes lub szef sądu wydaje stosowne zarządzenie w sprawie.

§ 8. Prezes lub szef sądu, jeżeli nie jest sam uprawniony do rozstrzygnięcia wniosku, przekazuje go wraz ze swoją opinią właściwemu organowi.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1970 r. w sprawie umarzania, rozkładania na raty i odraczania należności sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 265, z 1975 r. Nr 2, poz. 7, z 1983 r. Nr 33, poz. 158 i z 1985 r. Nr 48, poz. 254).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Chrzanowski*